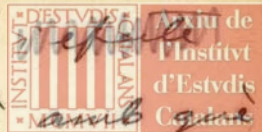

297

7, defecte

expiació f. Acció
d'expiar; el mitjà
d'expia.

expiador - a adj. Que expia,
expiatori

expiar v. tr. L'borrar (un
crim, una culpa) per mitjà
d'una cerimònia religiosa,
d'un sacrifici. | Reparar
(un crim, una falta) per la
pena que hom sofreix, que
li ha estat imposada